

**ҚОЖА АХМЕТ ЯСАУИ АТЫНДАҒЫ ХАЛЫҚАРАЛЫҚ
ҚАЗАҚ- ТҮРІК УНИВЕРСИТЕТІ**

**Тақырыбы: Дәрігердің қоғамдағы
алатын орны және жауапкершілігі**

**Орындаған: Асан Муслима
Қабылдаған: Жолдас Клара
Тобы: ЖМ-412**

Түркістан 2015

Жоспар:

- I Кіріспе
- II. Негізгі бөлім
 - Дәрігердің қоршаған ортасы.
 - Дәрігер парызы, жауапкершілігі.
 - Қазіргі дәрігердің көрінісі
- III. Қорытынды
- IV. Пайдаланылған әдебиеттер

Дәрігердің еңбегі мен жұмсаған энергияның ең басты базасы – ауру адамға көрсеткен көмегі. Бұл дәрігерлік тәжірибенің баюы мен оның беделінің өсуіне септігін тигізеді. Отандық медицинаның классиктері медицина қызметкерінің беделін көрсететін амалдарды тереңірек шешті. Бұл, ең бірінші – терең білім, ауру адамды оның проблемаларын сабырлы, дұрыс және тез түсіне білу қабілеті, оның тез және толық сауығуына лайықты жол таба білуі.

Дәрігердің әр әрекеті мен ісінде әрдайым басты мақсат көзделеді, ол – ауру адамның игілігі үшін!

Белгілі дәрігер Х.В.Гуфелянд былай деп жазған: «Бір дәрігер – жақсы, екеуі – орташа, үшеуі – сұмдық. Көп дәрігердің бір ауру адамды емдеуі көбінесе аурудың өршуіне әкеледі». Дәрігердің ауру адамға көмегі тек оның толық сауығуына шейін емдегенде ғана толыққанды бола алады. Дәрігердің қарапайымдылығы - оның ең қажетті қасиеттерінің бірі.

- Дәрігердің білім деңгейі мен жинаған тәжірибесі өз алдына бір бөлек. Дәрігердің өмірі – бұл ешқандай бітпейтін университет. «Дәрігердің басты міндеті - өмір бойы қоғам үшін оқу» - деген екен беделді клиницист А.А. Остроумов(1844 - 1908). Дәрігердің оптимизмі саналы болуы қажет және ол бірінші кезекте терең білім мен мол тәжірибеге сүйену керек. Кез – келген жақсы дәрігердің басты қасиеттері - әрқашан қарапайымдылық пернесін жамылуы тиіс, олар өзін - өзі жарнамалауды қажет етпейді. Дәрігер бойындағы ең басты қасиеттердің бірі – шыншылдық. Бұл - оның тұлғалық артықшылықтарының бірі - белгілі жағдайда ауру адам мен оның туысқандарына ауру адамның тағдыры туралы, кейде қайғылы келетін, өз ойын жеткізе білу міндетімен айқындалады. Әділеттілік – дәрігердің ең жоғары қасиеттерінің бірі.

ВРАЧ

Қан ауыстыру институтының негізін салушы кеңестік дәрігер А.А. Богданов (1873 - 1928) өз тағдыры туралы ойланбай қатты науқастанған студентті құтқару үшін онымен қан ауыстырған. Нәтижесінде студенттің өмірін сақтап қалып, А.А.Богдановтың өзі қайтыс болған. Ауру адамның өмірін сақтап қалу жолында құрбан болған. Адалдық тек қана дәрігердің істерінде ғана көрінбеуі тиіс, ол оның екінші « МЕНІ » болуы қажет. Дәрігердің мықтылығы оның іс - әрекеттерінен көрінеді. Қатты науқастанған адамның төсегінің қасындағы түнгі күзетулер, тәулік уақытында және ауа райына қарамастан науқасқа бару, операциялық құрал – жабдықтарсыз – ақ өмірді сақтап қалу мақсатында алғашқы көмек көрсету, өз өміріне қауіп төндіретін іс - әрекеттерге бару – бәрі – осының айғағы.

Медициналық деонтология медицина қызметкерлері қызметінің моральді-этикалық негіздерін, олардың рухани және жеке қасиеттеріне қойылатын талаптарын, қоғам мен халық алдындағы жауапкершіліктерін, науқастармен, олардың туыстарымен, әріптестерімен өзара қарым-қатынастарын қамтиды. Дәрігер ауру адамға көмек көрсетіп, оны сырқатынан айықтыруға, еңбек ету қабілетін қалпына келтіріп, ажалдан арашалап қалуға жаралған. Бұл үшін ол өз мамандығын сүйіп қана қоймай, кәсіби шеберлігін де ұдайы арттырып отыруы тиіс. Тек жеткілікті клиникалық тәжірибесі бар дәрігер ғана тиімді көмек бере алады.

Ағылшын философы Бентам (1748 – 1832) алғашқы рет «деонтология» терминін ұсынды. («деон» - қажеттілік, қарыз және «логос» - ғылым). Бұл ұғым арқылы парыз, адамгершілік міндет, профессионалдық этика туралы ғылымдарды белгілейді.

Медицина қызметкерлерінің аурулар алдындағы парызының ерекшеліктерін, олардың ауру адамды жақсы емдеуге бағытталған іс-әрекеттер мен тұрғындардың денсаулығын сақтаудағы қоғам алдындағы адамгершілік міндеттерін ашатын медициналық деонтологияның медициналық психологияның жеке бөлімі ретінде қарастырылуы кездейсоқ емес. Медициналық деонтологияның принциптері, әсіресе, қазіргі дәрігерлердің басты қасиеттерін көрсетеді.

Қазіргі дәрігердің көрінісі

- А.П. Чехов былай деп жазған екен: « Дәрігердің ақыл – ойы ашық, адамгершілік жағынан таза, физикалық жағынан ұқыпты болуы керек». Осы тура айтылған ұғымды ашып қарасақ, дәрігерлердің білімі, тәжірибесі мен жоғары сапалы қызметіне деонтологиялық қырағылық (сақтық) қатарлас болуы қажет. Ауру адамға көмектесуде, аурудың аяғы құтты болатынына сендіру негізіндегі әңгімелерде, прогностикалық қорытындылар мен кеңес беруде сөз арқылы ауру адамға зиян келтірмеу үшін өте сақ болу керек. Дәрігерлік практика дәрігерге медико - психологиялық баға беруде көп мәлімет береді. Дәрігердің кәсіби қызметі ауру адаммен байланысты. Оның ерекше қиындығы тек тірі ағзаны құрайтын биологиялық жүйенің ерекшеліктеріне ғана байланысты емес, сонымен қатар ең басты қоғамдық байланыстың әртүрлі болуы мен арнайы адамның индивидуалдығы, қайталанбас психологиялық көрінісін құрайтын тәуелділікке байланысты (отбасында, оқу орнында, құрылыста, қоғамдық ұйымдарда, достар арасында және т.б.). Сау адамға қарағанда ауру адамның келбеті өзгереді және ауру тудыратын ерекшеліктерімен толықтырылады. Сондықтан да дәрігер тек медик - маман ғана емес, сонымен бірге азамат, қоғамдық қызметкер, ол тек қана медицинада емес, сол сияқты мемлекеттің барлық сұрақтарынан жан – жақты білімді болуы керек.

**Зейін қойып
тыңдағандарыңызға
РАХМЕТ!!!**